

CU 3900

ชื่อวิทยานิพนธ์ การติดตามการดำเนินงานตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับพื้นฐาน
ในโรงเรียนของสำนักงานการประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ นายชัยยศ ภูหนองโอง

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ประพันธ์ สุธิหาร)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ มาโนช ตันชวณิชย์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ปรีชา เครือวรรณ)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับพื้นฐาน (2) เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับพื้นฐาน และ (3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องที่มีต่อการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับพื้นฐาน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 739 คน ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และผู้เกี่ยวข้อง 99 คน ผู้ปกครองนักเรียน 320 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 320 คนเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือวิจัย 3 ชนิด คือ แบบสำรวจข้อมูล แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ แล้วนำข้อมูลที่ได้หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

1. โรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับพื้นฐาน ส่วนมากเข้าโครงการ เพราะมีความพร้อมในด้านบุคลากร อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ อยู่ห่างจากโรงเรียนมัธยมศึกษา

ใกล้ที่สุดระหว่าง 6-30 กิโลเมตร และส่วนมากเปิดสอนได้ไม่เกิน 2 ห้องเรียน ๆ ละไม่เกิน 40 คน คัดเลือกครูเข้าทำการสอนตามความถนัดและตรงกับวุฒิวิชาเอก ครูหลายโรงเรียนสอนทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ชุมชนทั่วไปมีอาชีพทางการเกษตร มีรายได้ในการเลี้ยงครอบครัวพออยู่พอกิน มีความสนใจในด้านการพัฒนาการศึกษา สังคมและเศรษฐกิจ ทุกหมู่บ้านมีไฟฟ้า บางหมู่บ้านมีน้ำประปา สถานีอนามัยและที่อ่านหนังสือพิมพ์ ประชาชนในท้องถิ่นช่วยเหลือสนับสนุนในด้านแรงงาน กลุ่มโรงเรียนให้ยืมวัสดุ ครุภัณฑ์และโรงเรียนมัธยมที่เลี้ยงให้การแนะนำการจัดทำเอกสาร แผนการสอนและการจัดทำข้อทดสอบ จังหวัดเป็นผู้จัดให้ครูเข้ารับการอบรมในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนเอกสารหลักสูตรได้รับจากกรมวิชาการ โดยใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) จัดสอนวิชาสามัญและวิชาชีพเท่า ๆ กัน การนิเทศติดตามผลเป็นการติดตามการดำเนินงานตามโครงการและเยี่ยมเยียนให้กำลังใจ นักเรียนมีความสนใจในการเรียนแต่ขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์

2. โรงเรียนในโครงการมีปัญหหลายประการ เช่น

- 1) มีระยะเวลาเตรียมการน้อยเพียง 1-2 เดือน
- 2) การออกชี้แจงและกระจายเสียงตามหอกระจายข่าวยังไม่ทั่วถึง
- 3) ได้รับการจัดสรรงบประมาณล่าช้า
- 4) ครูมีจำนวนไม่เพียงพอขาดทักษะในการสอนด้านวิชาชีพ

3. ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้ปฏิบัติการสอนและผู้เกี่ยวข้องเห็นว่าการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดอยู่เดิม 6 ปี ไม่เพียงพอ ควรจัดขยายเพิ่มขึ้นอีก 3 ปี เพราะเชื่อว่าจะทำให้พัฒนาคุณภาพชีวิตและมีความรู้ความสามารถมากขึ้น รัฐควรประกาศบังคับตามความต้องการของท้องถิ่นเป็นปี ๆ ไป โดยให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการ ส่วนหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุน ในด้านหลักสูตรควรเน้นวิชาการและวิชาชีพเท่า ๆ กัน และเห็นด้วยกับโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานว่า เป็นการกระจายการศึกษาไปสู่ชนบททางไกล

THESIS TITLE : A FOLLOW-UP STUDY OF BASIC EDUCATION EXPANSION
PROJECT OF THE PROVINCIAL PRIMARY EDUCATION
OFFICE IN CHANGWAT KHON KAEN

AUTHOR : MR. CHAIYOD PHOONONGONG

THESIS ADVISORY COMMITTEE :

.....*Praphan Suriham*.....Chairman

(Associate Prof. Praphan Suriharn)

.....*Manosh Tanchawanish*.....

(Associate Prof. Manosh Tanchawanish)

.....*Preecha Kruawan*.....

(Mr. Preecha Kruawan)

ABSTRACT

The purposes of this study were (1) to investigate the practice of the Educational Opportunity Expansion Project, (2) to study the problems of the practice, and (3) to survey the opinions of the concerned people on this matter. The sampling group consisted of 739 subjects _____ 99 school principals, the teachers and the related; 320 student parents; and 320 Grade VII students. The Survey Form, The Questionnaire and the Interview Form were used to collect the data. The earned data were computerized for finding means ($\bar{X}$) and standard deviations (S.D.)

Findings

1. The Project concerned schools were mostly ready on personnel, buildings and materials. They were away from the nearby secondary schools about 6-30 kilometers. Not more than 2 classrooms with less than 40 students were opened in each school. The teachers were chosen because of their aptitudes and academic majors. They, in many schools, mostly taught at both at the primary and secondary levels.

The communities which the Project schools located had pretty good infrastructure. They earned their living mostly by farming and they helped the school by offering their labors.

The school clusters offered the teaching aids, while the nearby secondary schools gave the advice for producing necessary materials for lesson planning and for test construction.

The provincial primary education offices helped the schools by training the teachers in organizing teaching activities. The Department of Academic Affairs offered the syllabus documents by using the Lower Secondary Education Syllabus B.E. 2521 (Revised B.E. 2533) and making balance between the academic subjects and the occupational subjects properly.

The supervisors came to visit the school for just mental support.

The students were interested in studying, but they lacked of learning aids.

2. The problems encountered were (1) too limited time for preparing, less than two months, (2) limited media and time for campaigning for recruiting the students, (3) too late to receive the budget and, (4) not adequate skills for teaching of the teachers.

3. The school principals, the teachers, and the concerned personnel thought that 6 years of primary education was not enough. Three years more should be extended for all people in order to develop desirable quality of life and to develop their abilities.

The government should make three years of secondary education compulsory according to the community needs year by year by placing the National Primary Education Office responsible for this, and the other organizations supported.

The curriculum should be concentrated on both academics and occupations balancingly. This extension would be more worthwhile when distributed to the remote areas.